

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

13 iulie 2023

mun. *****

Judecătoria ***** (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul
Grefieri

- Petru Păun
- Alexandra Evstafiev, Ana Cvasnei,
Regina Ciobanu, Carolina Bivol

Cu participarea:

Interpreţilor

- Valeri Ciobanu, Liliana Vieru,
Aliona Pîntea, Cristina Lupaşcu

Procurorului

- Diana Vataavu

Avocatului

- Ian Dogotari

Inculpatului

- Serghei Zaviţchi

În lipsa:

Părţi vătămate

- Valeri Ostapenco

examinând în şedinţă de judecată publică cauza penală parvenită la 29.10.2019 privind învinuirea lui

Zaviţchi Serghei ***** născut la *****, originar din mun. *****, cu viza de reşedinţă în mun. *****, str. ***** 10/2, ap. 10, angajat în calitate de receptionist la „Nova Poştă”, nesupus militar, divorţat, studii medii, fără grade de invaliditate, anterior nejudecat,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul Penal

a c o n s t a t a t:

1. De către organul de urmărire penală **Zaviţchi Serghei ******* se învinuieşte că acesta, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor cet. Ostapenco Valeri Veaceslav prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă că poate să procure pentru acesta un apartament pe str. Ginta Latină din mun. *****, în luna aprilie 2006, a primit de la ultimul suma de 18300 dolari SUA, ceea ce conform cursului oficial al BNM, constituia suma de 260350 lei, a procurat apartamentul dat, însă ulterior l-a înstrăinat, contrar înţelegerii cu Ostapenco Valeri Veaceslav, altei persoane la preţul de 20000 dolari SUA, cauzând astfel

părții vătămate Ostapenco Valeri, daune în sumă totală de 260350 lei, ceea ce conform art.126 alin. (1/1) din Codul penal, constituie proporții deosebit de mari.

2. Astfel, acțiunile lui **Zavițchi Serghei** *****au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința părților actului juridic, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit de mari.
3. **Fiind audiat în ședința de judecată în calitate de inculpat – Zavițchi Serghei**, a comunicat că, învinuirea îi este clară și fapta incriminată nu o recunoaște. Comunicând că începând cu anul 1987 se ocupa cu cumpărarea și vânzarea bunurilor imobile. Aproximativ în anul 2004 de el s-a apropiat Ostapenco Valeri care la rugat să-l ajute să-și vândă apartamentul situat pe str. Cuza Vodă din mun. *****. Ultimul, avea pe apartament o datorie de aproximativ 1600 de Euro. Din banii obținuți de la vânzarea apartamentului Ostapenco Valeri dorea să-și achite datoriile iar banii rămași să-i cheltuiască pe necesități personale. Până la perfectarea actelor pentru vânzarea apartamentului personal din banii să-i i-a achitate părții vătămate toate datoriile de pe apartament. Tot, personal s-a ocupat de vânzarea apartamentului părții vătămate și când a găsit un cumpărător a organizat realizarea tranzacției. Apartamentul a fost vândut cu 27 000 Euro. După vânzarea apartamentului partea vătămată i-a restituit datoria de 1600 de Euro și plus i-a achitat suma de 400 de Euro pentru serviciile acordate. Restul sumei de bani Ostapenco Valeri i-a depozitat la Victoria Bank, filiala amplasată pe str. Decebal 99 din mun. *****. După vânzarea apartamentului de pe str. Cuza Vodă din mun. ***** , Ostapenco Valeri, i-a propus inculpatului să cumpere un apartament fără reparații (condiții mai rele) ulterior să-l repare și să-l vândă mai scump. Tot atunci au convenit că tot venitul va fi împărțit în jumătate. În scurt timp a fost găsit un apartament pe str. Ginta Latină din mun. ***** la preț de 17 000 de Euro. Împreună au decis să procure acest apartament. Apartamentul în cauză a fost înregistrat pe Palai Ala cu acordul lui Ostapenco Valeri. Apartamentul a fost înregistrat pe Palai Ala deoarece partea vătămată nu avea înregistrat pe numele său o companie specializată în vânzarea și cumpărarea bunurilor imobile și nu avea posibilitatea să efectueze astfel de operațiuni. Reparația în apartament a efectuat-o personal împreună cu Ostapenco Valeri. În reparații au investit aproximativ 600 de Euro. După ce s-a finisat reparația în apartament au început să pregătească toate actele pentru vânzarea acestuia. În câteva zile s-a găsit un cumpărător care era de acord să achite pentru apartament suma de 20 000 de dolari SUA. Imediat l-a sunat pe Ostapenco Valeri și l-a informat despre acest fapt. La fel l-a informat pe acesta că cumpărătorul dorește să efectueze tranzacția imediat. În ziua când cumpărătorul a dorit să întocmească actele de vânzare cumpărare Ostapenco Valeri era la serviciu și nu a putut să se prezinte. Însă cu permisiunea acestuia a fost telefonată Palai Ala și aceasta a fost invitată la un notar pentru a perfectă actele de vânzare cumpărare a apartamentului. În momentul în care cumpărătorul a transmis banii pentru procurarea apartamentului Ostapenco Valeri nu era prezent. Însă s-a înțeles cu ultimul a doua zi să se întâlnească și acesta să depoziteze banii în bancă. A doua zi s-a întâlnit cu Ostapenco Valeri și i-a transmis banii pentru vânzarea apartamentului și împreună s-au deplasat spre filiala băncii Victoria Bank de pe str. Decebal 99 pentru a depozita banii. La bancă au fost duși de Goia Vasiliu cu automobilul acestuia. În acea perioadă locuia în apartamentul lui Goia Vasiliu situat pe str. Cuza Vodă din mun. *****. În camera de depozit la bancă a intrat numai Ostapenco Valeri. După ce au depozitat banii în bancă s-a

înțeles cu Ostapenco Valeri să se întâlnească spre seară să sărbătorească vânzarea apartamentului. Respectiv, la eveniment a venit Palai Ala, Ostapenco Valeri și prietena acestuia pe nume Svetlana. În timp ce sărbătoreau Ostapenco Valeri i-a propus să se ocupe în continuare cu vânzarea-cumpărarea apartamentelor. Cu ce a fost de acord. Peste o perioadă de timp a împrumutat de la Ostapenco Valeri suma de 10800 de dolari SUA. Careva recipise pentru acest împrumut nu au fost întocmite. În scurt timp Ostapenco Valeri a cerut să-i restituie datoria. Deoarece nu avea posibilitatea să-i restituie integral datoria s-au certat. Într-o zi a fost telefonat de Palai Ala și a fost invitat să se întâlnească într-o cafenea din sec Botanica unde a venit și Ostapenco Valeri împreună cu două persoane de gen masculin. Ultimii au început să-l amenințe că dacă nu va restitui imediat datoria va avea probleme. Personal i-a propus lui Ostapenco Valeri să-i achite datoria în câteva tranșe însă acesta nu a fost de acord. A doua zi Ostapenco Valeri a venit la el acasă cu două persoane care s-au prezentat ca fiind angajați ai poliției. Ultimii, l-au condus la IP Botanica, unde a fost interogat. Aceștia l-au impus să semneze o recipisă unde a indicat că a împrumutat de la Ostapenco Valeri suma de 13 000 de dolari SUA. La moment nu ține minte cum arătau vizual persoanele care s-au prezentat ca fiind polițiști.

4. La întrebările avocatului inculpatul a comunicat că, inițial nu a întocmit cu Ostapenco Valeri o recipisă deoarece erau în relații bune și s-au bazat pe bună credință. Ultima întâlnire a avut-o cu partea vătămată când au fost la poliție.
5. La întrebările procurorului inculpatul a comunicat că, apartamentul indicat a fost scris pe numele lui Palai Ala deoarece Ostapenco Valeri nu avea înregistrat pe numele său o companie specializată în vânzarea-cumpărarea bunurilor imobile. La fel, urma a fi achitat la stat și un impozit mai mic. Ostapenco Valeri nu a avut careva rezerve pentru a înregistra apartamentul pe numele lui Palai Ala.
6. ***În continuare în susținerea acușării procurorul a solicitat administrarea unui șir de probe, după cum urmează:***
 - ***declarațiile martorului acușării Palai Ala***, care a comunicat că, cu inculpatul se cunoaște de mai mulți ani. La moment cu acesta nu se află în careva relații însă anterior au fost concubini. Inculpatul i-a făcut cunoștință cu Ostapenco Valeri. Ultimii erau prieteni. Aceștia se ocupau cu vânzarea bunurilor imobile. După câte își aduce aminte inculpatul s-a ocupat de vânzarea apartamentului lui Ostapenco Valeri. O dată inculpatul i-a propus să înregistreze pe numele său un apartament. Acesta a fost procurat din banii lui Ostapenco Valeri. Inculpatul și partea vătămată procurau apartamente făceau reparații în acestea și ulterior le vindeau mai scump. Apartamentul care a fost scris pe numele său era situat pe str. Ginta Latină din mun. *****. Nu cunoaște la ce preț a fost procurat apartamentul dar din câte își aduce aminte acesta a fost vândut cu 18 000 sau 20 000 de Euro. Nu ține minte dacă la vânzarea apartamentului a fost prezent și Ostapenco Valeri. Nu cunoaște dacă inculpatul i-a transmis careva bani părții vătămate din vânzarea apartamentului. La întrebarea procurorului martorul a comunicat că, banii din vânzarea apartamentului de pe str. Ginta Latină din mun. ***** au fost primiți de inculpat. Ține minte că Ostapenco Valeri îl căuta pe inculpat deoarece acesta era dator cu careva bani.
 - ***Contractul de vânzare-cumpărare din 25.10.2004*** a apartamentului nr. 85 situat în mun. ***** , str. Cuza Vodă 45/2, încheiat între Ostapenco Valeri (vînzător) și Petcu Elena (compărător), autentificat la notarul Natalia Poțelueva (vol.I,f.d.129);

- **Recipisa din data de 02.05.2006**, încheiată între Ostapenco Valeri și Zavițchi Serghei, prin care Zavițchi Serghei se obligă să restituie suma de 13 000 Euro cet. Ostapenco Valeri până la data de 01.08.2006 (vol.I,f.d.131).
- 7. **La fel, în ședința de judecată s-au cercetat și declarațiile martorilor apărării:**
- 8. **Astfel, fiind audiat în ședința de judecată în calitate de martor al apărării – Goia Vasile**, a comunicat că se cunoaște cu inculpatul Zavițchi Serghei de mai mulți ani. La fel îl cunoaște și pe Ostapenco Valeri. Cu acesta a făcut cunoștință prin intermediul inculpatului. Mai mult timp în urmă într-o seară a fost în ospetie la Ostapenco Valeri, unde mai era prezentă concubina acestuia și inculpatul. În acea seară Ostapenco Valeri l-a rugat pe inculpat să-l ajute să vândă un apartament. Din câte își aduce aminte apartamentul se afla în sec. Botanica din mun. *****. Inculpatul l-a ajutat pe Ostapenco Valeri să vândă acel apartament în decurs a trei sau patru luni. Ulterior partea vătămată și inculpatul au procurat împreună un apartament fără reparații în sec. Ciocana din mun. *****. După ce au făcut reparații în acesta l-au vândut. Nu cunoaște la ce preț a fost procurat apartamentul și cu cât a fost vândut. Bani din vânzarea apartamentului au fost depozitați la bancă. Personal i-a transportat cu automobilul pe Ostapenco Valeri și Serghei Zavițchii la bancă. Din câte își aduce aminte banii au fost plasați într-un depozit special la Victoria Bank. În sediul băncii a intrat atât partea vătămată cât și inculpatul. Peste ceva timp ambii s-au întors și au comunicat că totul este în regulă. Ulterior, inculpatul a urcat în automobil iar Ostapenco Valeri a plecat de sine stătător într-o direcție necunoscută. Din discuții a înțeles că banii au fost plasați într-un depozit bancar deschis pe numele lui Ostapenco Valeri. Până în ziua când au fost la bancă pe Ostapenco Valeri l-a văzut o dată sau de două ori. Despre procurarea apartamentului din sec. Ciocana a aflat de la inculpat. În acea perioadă inculpatul avea o companie specializată în vânzarea cumpărarea bunurilor imobile. Nu cunoaște în ce circumstanțe a fost vândut apartamentul situat pe str. Ginta Latină din mun. *****.
- 9. La fel, **fiind audit în calitate de martor al apărării Bass Serghei**, a comunicat că, cu inculpatul se cunoaște de ceva timp. Cu acesta a făcut cunoștință prin intermediul soției. Ultimul l-a ajutat la privatizarea apartamentului. Aproximativ prin anul 2004 inculpatul l-a rugat să-i ofere unui prieten în chirie apartamentul său situat pe str. Gheorghe Coșbuc din mun. *****. Persoana cui i-a oferit în chirie apartamentul avea numele Valeri și avea aproximativ 45 de ani. Inculpatul i-a comunicat că Valeri și-a vândut apartamentul și dorește să-și cumpere alt apartament fără reparații, ulterior să-l repare și să-l vândă mai scump. O dată prezentându-se în apartament a văzut cum inculpatul și persoana pe nume Valeri sărbătoreau ceva și din discuții cu aceștia a înțeles că ultimii au vândut un apartament. Aproximativ peste 2-3 săptămâni a venit iarăși la apartament însă ușa nimeni nu i-a deschis-o. La telefonat pe Sergiu însă acesta nu a răspuns la telefon. La fel la sunat și pe Valeri și acesta tot nu a răspuns la telefon. Respectiv a deschis ușa apartamentului cu cheia sa. Intrând în apartament a observat că lucrurile personale a lui Valeri erau luate, respectiv a făcut concluzia că ultimul a plecat. Ulterior, având în vedere că Valeri nu s-a achitat pentru chirie a încercat să-l mai telefoneze dar acesta nu răspundea la telefon. Peste ceva timp s-a întâlnit cu Valeri prin sec. Botanica din mun. ***** și acesta i-a comunicat că i-a împrumutat careva bani lui Zavițchii Serghei și acuma nu-l poate găsi. Ce sumă i-a împrumutat nu i-a comunicat.
- 10. În conformitate cu art. 93 alin. (1) CPP, *probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii,*

la identificarea faptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

11. În conformitate cu art. 100 al. (4) CPP, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.*
12. În conformitate cu art. 101 al. (1) CPP, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.*
13. Prin urmare, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declarațiile inculpatului și a martorilor depuse în ședința de judecată care sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei și care se apreciază ca fiind veridice și convingătoare, instanța de judecată stabilește că, în speță în acțiunile inculpatului Zavițchi Serghei, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.
14. În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 1) din CPP, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează primordial chestiunea dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul.*
15. În conformitate cu art. 389 alin. (1) și (2) din CPP, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*
16. În această ordine de idei, conform art. 8 alin. (3) din Codul Penal, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.*
17. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) Cod penal, *infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.*
18. Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*
19. Astfel, înainte de toate cu referire la elementele constitutive ale componentei de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic generic* al infracțiunii de escrocherie formează relațiile sociale cu privire la patrimoniu.
20. *Obiectul juridic principal* al escrocheriei îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor iar *obiectul juridic secundar* al infracțiunii incriminate îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și la minimul necesar de încredere.
21. Este cunoscut că pentru întregirea *laturii obiective* a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal (escrocherie) este necesar a fi îndeplinite trei cerințe esențiale: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea

adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) prezența legăturii de cauzalitate între fapta și urmările nominalizate.

22. Prin intermediul înșelăciunii sau al abuzului de încredere făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o „*prezentare scenică*” făcută cu scopul de a demonstra celor din jur (deseori, inclusiv „*martorilor oculari*” care fac parte din același grup infracțional) caracterul „*legitim*” al tranzacției efectuate.
23. De asemenea, este cunoscut că escrocheria este o *infracțiune materială* și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine, după bunul său plac, adică la propria sa dorință.
24. *Latura subiectivă* a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând prin vinovăție sub formă de intenției directă. De asemenea la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate.
25. Determinarea faptei de escrocheriei trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea inculpatului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; prezența disponibilității efective a inculpatului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetare în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.
26. În cazul infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: - situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care își asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; - lipsa de fundamentare economică a caracterului irealizabil al angajamentului asumat; - lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; - achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; - prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.
27. Sub incidența art. 190 Cod penal, trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voință, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Nu încapă îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are etc., el își demonstrează rea-voința în raport cu victima.
28. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânirea acestor bunuri urmarea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.
29. În speță instanța de judecată reține că acuzatorul de stat pledează că **Zavițchi Serghei** *****având scopul dobândirii ilicite a bunurilor lui Ostapenco Valeri Veaceslav prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o fapta mincinoasă că poate să procure pentru acesta un apartament pe str. Ginta Latină din mun. *****, în luna aprilie 2006, a primit de

la ultimul suma de 18300 dolari SUA, ceea ce conform cursului oficial al BNM, constituia suma de 260350 lei, a procurat apartamentul dat, însă ulterior l-a înstrăinat, contrar înțelegerii cu Ostapenco Valeri, altei persoane la prețul de 20000 dolari SUA, cauzând astfel părții vătămate Ostapenco Valeri, daune în sumă totală de 260350 lei, ceea ce conform art.126 alin. (1/1) din CP, constituie proporții deosebit de mari.

30. În această ordine de idei, în urma aprecierii probelor prezentate de acuzare instanța de judecată nu poate reține în acțiunile inculpatului săvârșirea faptei incriminate, or, cercetând nemijlocit și sub toate aspectele probele prezentate de părți, instanța de judecată apreciază că în virtutea art. 8 Cod de procedură penală, partea acuzării nu a demonstrat în afara oricărui dubiu rezonabil că inculpatul ar fi comis fapta imputată acestuia, și nu a prezentat probe pertinente și concludente capabile să răstoarne versiunea înaintată de partea apărării referitor la cele incriminate.
31. Pentru a ajunge la această concluzie instanța de judecată reține următoarele:
32. Răspunderea penală poate fi angajată doar în cazul în care acuzatorul de stat dovedește indubitabil existența faptei, care cade sub incidența legii penale.
33. Analizând probatoriul administrat, instanța de judecată apreciază că prin probele prezentate și susținute în instanță, partea acuzării nu a demonstrat că, Zavițchi Serghei, a dobândit ilicit careva bunuri sau mijloace bănești de la Ostapenco Valeri.
34. Astfel, fiind audiat în ședința de judecată în calitate de **martor al acuzării Palai Ala** a comunicat că nu cunoaște dacă inculpatul i-a transmis sau nu părții vătămate mijloacele bănești obținute din vânzare apartamentului situat pe str. Ginta Latină din mun. *****.
35. La fel, fiind audiat în ședința de judecată în calitate de **martor al apărării Goia Vasile** a comunicat că personal a transportat inculpatul și partea vătămată la o bancă din mun. ***** pentru a depozita banii obținuți din vânzarea apartamentului situat pe str. Ginta Latină din mun. *****. Banii fiind plasați pe un cont bancar deschis pe numele părții vătămate.
36. În această ordine de idei instanța de judecată va puncta și faptul că toate înscrisurile anexate la materialele cauzei și cercetare în ședința de judecată nu probează că Zavițchi Serghei, a dobândit ilicit careva bunuri sau mijloace bănești de la Ostapenco Valeri.
37. Mai mult decât atât, instanța de judecată critic reține versiunea acuzării precum că inculpatul nu i-a transmis părții vătămate mijloacele bănești din vânzarea apartamentului situat pe str. Ginta Latină din mun. ***** , or, în scurt timp conform recipisei anexate la materialele cauzei (vol.I,f.d.131) partea vătămată i-a împrumutat inculpatului suma de 13 000 Euro. Iar cu câteva luni înainte nu a avut posibilitatea financiară să-și achite datoriile pentru servicii comunale avute la apartamentul situat pe str. Cuza Vodă din mun. *****. Datorie care de fapt a fost achitată de inculpat.
38. Rezumând cele indicate, se constată cu certitudine faptul că materialele dosarului nu conțin probe utile, pertinente și concludente care ar demonstra fără nici un dubiu că Zavițchi Serghei ar fi comis fapta imputată.
39. Astfel, aprecierea fiecărei probe se face de instanța de judecată ca urmare a examinării conjugate a tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Instanței de judecată îi revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea De Tommaso v. Italia [MC], 23 februarie 2017, § 170, și jurisprudența

- citată acolo; Hodžić v. Croația, 4 aprilie 2019, § 58; Makeyan și alții v. Armenia, 5 decembrie 2019, § 47).
40. În același timp, instanța de judecată reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.
 41. În materie penală s-a conturat standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, esența căruia rezidă în aceea că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (Boicenco v. Republica Moldova, hotărârea din 11 iulie 2006, § 104; Hassan v. Marea Britanic [MC], hotărârea din 16 septembrie 2014, § 48; Blokhin v. Rusia [MC], hotărârea din 23 martie 2016, § 139). Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.
 42. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).
 43. Adicional, instanța menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. Astfel, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.
 44. Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție (HCC nr. 21 din 20 octombrie 2011, §27).
 45. Instanța mai menționează că potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probațiunii revine acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat.
 46. Prin urmare, instanța de judecată exercitând un control efectiv al învinuirii aduse, prin prisma prevederilor legale și a jurisprudenței CȚEDO privind claritatea, caracterul concret și previzibilitatea acestora, constată reținerea defectuoasă a circumstanțelor de fapt și de drept în sarcina inculpatului, fapt ce condiționează încălcarea dreptului său la un proces echitabil, stipulat la art. 6 CEDO.
 47. În această ordine de idei, având în vedere faptul că în conformitate cu prevederile art.8 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului, instanța de judecată conchide că în speță în privința inculpatului **Zavițchi Serghei Ivan** urmează a fi adoptată o sentință de achitare în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.
 48. În vederea susținerii raționamentelor enunțate mai sus, instanța de judecată ține să specifice că infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Respectiv, o persoana

poate fi supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii ale unei infracțiuni: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul, latura subiectivă și fapta comisă de aceasta este pasibilă răspunderii penale.

49. Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui **Zavițchi Serghei Ivan** în săvârșirea infracțiunii incriminate. Instanța de judecată, constată că fapta cu care a fost sesizată prin rechizitoriu nu a fost probată.
50. În această ordine de idei, instanța de judecată reține că nu a fost probat în modul stabilit de lege faptul comiterii escrocheriei, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari, deoarece nici la materialele cauzei și nici în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe ce ar confirma comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal de către **Zavițchi Serghei Ivan**.
51. Față de cele ce preced, avându-se în vedere și probele puse la baza învinuirii lui **Zavițchi Serghei Ivan** în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de judecată statuează că versiunea înaintată de inculpat, precum că nu a săvârșit infracțiunea de escrocherie imputată, corespunde realității și nu a fost combătută de careva probe indubitabile prezentate de partea acuzării.
52. Mai mult, instanța de judecată reține că în cadrul cercetării judecătorești probele administrate pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor cauzei sub toate aspectele în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, nu s-a constatat că **Zavițchi Serghei Ivan** este culpabil de comiterea infracțiunii de escrocherie.
53. În această ordine de idei, având în vedere faptul că în conformitate cu prevederile art.8 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului, instanța de judecată conchide că în speță în privința inculpatului **Zavițchi Serghei Ivan** urmează a fi adoptată o sentință de achitare în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.
54. Astfel, în urma celor elucidate și expuse supra, conform art. art. 338 – 341, art. 382, art. art. 384 – 385, art. art. 390, art. art. 392 – 394, art. 396 din Codul de procedură penală, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e:

Se achită **Zavițchi Serghei *****născut la *******, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul Penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

Se consideră reabilitat **Zavițchi Serghei *****născut la *******, pe marginea acuzațiilor aduse în baza art. 190 alin. (5) din Codul Penal și se revocă toate măsurile de constrângere aplicate în privința acestuia.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel ***** în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Petru PĂUN

